

Arrest

nr. 342 001 van 27 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat J. WALDMANN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, behorende tot de Bantu etnie en het christelijke geloof, en op [...] augustus 1980 geboren te Maquela do Zombo (Uige, Angola), en woonachtig te Luanda (Mabore, en later Cacuaco). U liep school tot uw secundair onderwijs (niet-voltooid), en was handelaar op de markt van Kikolo, samen met uw partner X. Jullie hebben vier kinderen samen: E. ([...], Luanda), F. ([...], Luanda), J. ([...], Luanda), en M. ([...], Luanda) (op bijlage 26).

Op 15 juni 2024, werden u en uw familie thuis overvallen en bestolen, en u werd slachtoffer van seksueel geweld. Jullie dienden klacht in bij de politie, maar er werd geen oplossing gevonden.

Op 1 oktober 2024, ontdekten u en uw partner dat jullie winkel op de markt 's nachts was bestolen. Gezien er bewakingsagenten aanwezig zijn op de markt, hield uw man hen verantwoordelijk voor de diefstal en deed aangifte bij de politie. De politie heeft daarop enkelen gearresteerd, maar anderen konden ontsnappen. Vervolgens werden jullie bedreigd door die bewakingsagenten om jullie klacht in te trekken, omdat sommige gearresteerde bewakingsagenten reeds op leeftijd waren en een opsluiting niet konden verdragen. Op 7 oktober 2024, werden jullie opnieuw thuis overvallen. Op het moment dat ze probeerden in te breken, hebben jullie de politie gebeld, maar deze kwam niet. De inbrekers sloten u en de kinderen op in een kamer, en bleven met uw man in de woonkamer. Een tijd later, toen jullie geen lawaai meer hoorde in de woonkamer, openden jullie de deur. Zowel de inbrekers als uw man waren verdwenen. In de ochtend kwam de politie langs, waarop u boos reageerde waarom ze niet waren gekomen, en vertelde dat uw man was verdwenen. De bewakingsagenten hebben u daarop telefonisch bedreigd: uw man diende te komen, of jullie zouden de gevolgen dragen. Op 10 oktober 2024, dook u onder bij uw huisbediende. Rond 16 oktober 2024, belde uw echtgenoot u. Hij klonk onderdrukt, en zei enkel dat u diende te doen wat jullie chauffeur u opdroeg en dat u goed voor de kinderen moest zorgen.

Uw chauffeur Z. heeft de hulp van een smokkelaar geregeld. Op 25 oktober 2024, verlieten u en uw kinderen samen met smokkelaar V. Angola, met behulp van een vals diplomatiek paspoort, naar België, waar u op 28 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.

U legt geen documenten voor ter staving van uw relaas.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u **géén elementen** kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele **bijzondere procedurele noden** kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Tijdens het persoonlijke onderhoud stelde u wel dat u een hersenbloeding had gehad in 2019. U beweerde hier echter van hersteld te zijn. U stelde dat u hierdoor een probleem heeft met uw rechteroog dat iets minder opengaat en dat u er niet in slaagt om verhalen te lezen. Verder krijgt u ook medicatie voor uw bloeddruk en wordt dit opgevolgd in het centrum waar u verblijft ((notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 31/07/2025, hierna NPO, p. 8-9). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud gaf u ook aan dat u zich in staat voelde om het interview te houden (NPO, p. 2-3).

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest verdere vervolging door de bewakingsagenten NPO, p. 27-28).

Afgaande op uw verklaringen is het CGVS niet overtuigd van de voorgehouden bedreigingen door de bewakingsagenten, noch aan de vrees voor deze bewakingsagenten.

Immers:

1. Staat uw handelen haaks op een gegronde vrees voor vervolging.

- Sinds uw aankomst in België heeft u geen pogingen ondernomen om informatie te bekomen over de verdere ontwikkeling van uw situatie. U verklaart contact te zijn verloren omdat eerst uw telefoon is kapot gegaan en u daarna ook de simkaart bent verloren. Het is weinig aannemelijk dat er u geen enkele mogelijkheid voor handen is om contact op te nemen met iemand in Angola (e.g. sociale media, contact opnemen met de Angolese politie over het onderzoek enz.) (NPO, p. 26-27).

- U deed geen verdere aangifte van de aanhoudende bedreigingen (na zeven oktober) (NPO, p. 24), noch volgde u het onderzoek op bij de politie (NPO, p. 24). U ondernam ook geen andere stappen in eigen land om de situatie op een andere manier op te lossen (NPO, p. 27).

- Buiten door nogmaals naar het nummer te bellen waar uw man u mee contacteerde, heeft u geen andere stappen ondernomen om informatie over uw man te bekomen (NPO, p. 26). In het bijzonder merkt het CGVS op dat uw man tegen u heeft gezegd dat u met Z. diende mee te gaan (NPO, p. 16, 20, 25) en dat u vermoedde dat Z. door uw echtgenoot was gevraagd om u en de kinderen te helpen (NPO, p. 16). Er was dus duidelijk contact geweest tussen hen beide, en u kon er dus wel van uitgaan dat hij iets meer af zou weten van de situatie. Het feit dat u dit niet deed, geeft een gebrek aan interesse in uw situatie weer die niet te verenigen valt met de beweerde ernst van de situatie. Bijgevolg tast dit ook de geloofwaardigheid van uw relaas aan.

2. Uw verklaringen omtrent de bedreigingen door de beveiligingsagenten zijn inconsistent.

- Bij DVZ heeft u verklaard dat de bedreigingen (telefonisch) zijn begonnen na de arrestatie van de bewakingsagenten (CGVS Vragenlijst d.d. 26/06/2025, hierna CGVS-V), ook tijdens het gehoor bevestigt u dit aanvankelijk (NPO, p. 19). Later stelt u echter geheel in strijd hiermee dat de bedreigingen pas zijn begonnen na de inbraak van zeven oktober 2024, en dat er tussen één (diefstal op de markt) en zeven oktober niets is gebeurd (NPO, p. 24) – hetgeen het doorleefde karakter, en bijgevolg de geloofwaardigheid, van uw relaas ondermijnt.

- Bij DVZ heeft u verklaard dat ze bij de inbraak op zeven oktober 2024 uw man hebben meegenomen (CGVSV). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u echter dat ze u en uw kinderen hebben opgesloten in een kamer, en dat toen jullie uit deze kamer kwamen, de inbrekers/bewakingsagenten en uw echtgenoot waren verdwenen (NPO, p. 20). U werd vervolgens telefonisch bedreigd door deze bewakingsagenten dat uw man zich diende te melden of dat jullie anders de gevolgen zouden dragen (NPO, p. 20, 24). Hetgeen erop wijst dat de bewakingsagenten uw man niet hebben meegenomen. U stelt dat uw echtgenoot u daarna nog één keer heeft gecontacteerd. Hij heeft toen enkel gezegd dat hij niet veel kon zeggen, maar dat u diende te doen wat de chauffeur zei en voor de kinderen moest zorgen. U verklaart dat hij onderdrukt klonk (NPO, p. 16-17, 20). U werd geconfronteerd met het gegeven dat u niet heeft gezien dat uw man werd meegenomen door de inbrekers/ bewakingsagenten én dat hij u nog contacteerde én dat de bewakingsagenten klaarblijkelijk zelf op zoek zijn naar hem, wat dan ook het vermoeden doet rijzen dat hij niet bij hun is, maar kan hiervoor geen dienstige verklaring geven (NPO, p. 24-25). Verder, is het weinig aannemelijk dat uw man, met wie u verklaart een goede relatie te hebben (NPO, p. 11), u niet meer uitleg zou verschaffen over de situatie.

3. Uw verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen voor uw vertrek uit Angola zijn inconsistent. Daar het de periode betreft waarin u werd bedreigd, zijn deze verblijfplaatsen onlosmakelijk verbonden met de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten.

- U verklaart aanvankelijk dat de laatste plaats waar u heeft gewoond in Angola uw huis in Cacuaco was (NPO, p.5), en bevestigt later nogmaals dat u vanuit uw huis in Cacuaco Angola heeft verlaten (NPO, p. 8). In tegenstelling hiermee, verklaart u later dat u de laatste twee weken was ondergedoken bij uw huisbediende, sinds tien oktober 2024 (NPO, p. 9).

- U was gedurende twee weken ondergedoken bij uw huisbediende, die reeds twee jaar voor u werkte (NPO, p.7-8). Doch, kent u enkel haar voornaam (NPO, p. 7-8), en niet de naam van haar kinderen, die nochtans ook woonden in het huis waar u was ondergedoken (NPO, p. 9-10).

4. U blijkt geheel onwetend over uw vervolgers, hetgeen weinig aannemelijk is gezien zij werkten op uw werkplaats (NPO, p. 19), u hen mee financierde (NPO, p. 19), en uw echtgenoot hen ging aangeven (NPO, p. 18-19). Er mag dan ook verwacht worden dat u hiervan op de hoogte was, of dit eenvoudig kon achterhalen. Uw onwetendheid/desinteresse staat haaks op een gegronde vrees voor vervolging. Bijgevolg tast dit ook de geloofwaardigheid van uw relaas aan.

- U weet niet hoeveel bewakingsagenten er werden gearresteerd (NPO, p. 19).

- U kent geen enkele naam van een gearresteerde bewaker (NPO, p. 19) - U weet ook niet hoeveel bewakers konden ontsnappen (NPO, p. 19).

- U heeft ook geen idee van welke specifieke veiligheidsagenten u bedreigde (NPO, p. 25).

5. Uw verklaringen over uw reisweg zijn inconsistent en vaag. Ten eerste, is uw desinteresse in de organisatie van uw vlucht uit Angola onverenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging. Ten tweede, is het weinig aannemelijk dat u met valse reisdocumenten en een smokkelaar zou hebben

gereisd, maar hierover onwetend bent. U kon immers niet uitsluiten dat u bij grenscontroles zou bevraagd worden.

- Bij DVZ heeft u verklaard dat uw chauffeur N. heette, terwijl u op het CGVS stelt dat hij Z. heet (NPO, p. 12).
- U weet niet hoe smokkelaar V. en uw chauffeur Z. elkaar kenden (NPO, p. 13).
- U verklaart nooit een andere naam te hebben gebruikt, noch documenten te hebben gehad die op een andere naam stonden (NPO, p. 4-5). Doch, verklaart u later met een paspoort op een andere naam naar België te zijn gereisd (NPO, p. 13-14). U kan hierover verklaren dat het een diplomatiek paspoort betrof, een rode kaft, op de naam van X en een foto gelijkend op u (NPO, p. 13-14). U kan geen verdere beschrijving geven, en geen andere identiteitsgegevens in het paspoort (NPO, p. 14). U heeft geen verdere informatie gekregen van V. over de reisdocumenten (NPO, p. 14).
- Indien er vagen gesteld werden op de luchthaven, diende u te zeggen dat de smokkelaar uw echtgenoot was. Doch weet u niet onder welke naam hij reisde (NPO, p. 14). U weet ook niet onder welke namen de kinderen reisden (NPO, p. 14).
- V. gaf ook geen instructies aan de kinderen voor tijdens de reis (NPO, p. 26).
- Eerst verklaart u dat V. uw paspoort heeft getoond bij de controle (NPO, p. 15), om erna te stellen dat u het heeft getoond (NPO, p. 15).
- U weet niet hoeveel uw reis heeft gekost, noch wie deze heeft betaald. U heeft dit ook nergens proberen nagaan (NPO, p. 15-16).

Tot slot, wat betreft de inbraak in uw woning op 15 juni 2024 (NPO, p. 17), geeft u zelf aan dat deze niet verbonden is aan uw problemen met de bewakingsagenten (NPO, p. 21).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 5 augustus 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoekster verwijst naar volgende rechtsgronden ter ondersteuning van het middel: “manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikel 3 van het EVRM, artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, , 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de Wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de redelijkheid- en zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht”.

Verzoekster geeft een theoretische uiteenzetting inzake de bepalingen en algemene beginselen omtrent de beoordeling van een verzoek om internationale bescherming.

Ten aanzien van de bestreden beslissing voert zij volgend verweer:

“30. Verzoekster volhardt in haar verklaringen en heeft gedurende het volledige verloop van haar verzoek om internationale bescherming steeds consistent en in detail verklaard over de feiten die haar ertoe hebben gebracht het land te verlaten.

31. Verzoekster en haar gezin zijn meerdere malen overvallen en bedreigd door bewakingsagenten en haar echtgenoot is verdwenen onder verdachte omstandigheden.
32. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat haar verklaringen niet geloofwaardig zouden zijn.
33. Echte dient er geoordeeld te worden dat de bestreden beslissing onvoldoende en tegenstrijdige motieven bevat om de ongeloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen te staven.
34. Het CGVS had de plicht om, gelet op de ernst van de gestelde feiten – waaronder seksueel geweld – de verklaringen van verzoekster met bijzondere omzichtigheid te beoordelen. Seksueel geweld is een erkende vorm van vervolging op grond van geslacht zoals bedoeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 9, lid 2, f) van Richtlijn 2011/95/EU (Kwalificatierichtlijn).
35. Het CGVS heeft evenwel nagelaten om rekening te houden met de traumatische impact van seksueel geweld op de consistentie en volledigheid van verklaringen en een gespecialiseerde gendergevoelige beoordeling toe te passen, zoals vereist door UNHCR Guidelines on Gender-Related Persecution (2002) en artikel 15 van de Procedurerichtlijn 2013/32/EU.
36. Het ontbreken van deze beoordeling vormt een schending van de onderzoeksplicht en van het beginsel van zorgvuldigheid en evenredigheid.
37. Het Commissariaat-generaal heeft de verklaringen van verzoekster op onjuiste wijze beoordeeld, waarbij het onevenredig veel gewicht heeft gegeven aan vermeende detailverschillen, terwijl het geheel van het relaas coherent, logisch en intrinsiek geloofwaardig is.
38. De zogenaamde tegenstrijdigheden – bijvoorbeeld over de naam van de chauffeur (Z./N.), de volgorde van bedreigingen of de exacte omstandigheden van haar vertrek – hebben geen betrekking op de kern van de zaak. Verzoekster wenst opnieuw te benadrukken dat de naam van de chauffeur NZ. is en dat dit verkeerd werd genoteerd in de notities.
39. De essentie van haar verklaringen is daarentegen steeds consistent gebleven: haar gezin werd herhaaldelijk bedreigd door bewakingsagenten die zij en haar man hadden aangeklaagd na een diefstal op de markt; haar echtgenoot verdween onder gewelddadige omstandigheden, kort nadat deze agenten hen opnieuw hadden overvallen; verzoekster werd opnieuw bedreigd en zag zich genoodzaakt om met haar kinderen te vluchten, met hulp van derden en via onregelmatige reisdocumenten.
40. Deze kernfeiten vertonen een duidelijke samenhang en sluiten aan bij de algemeen gekende context in Angola, waar corruptie, straffeloosheid en misbruik van macht binnen politie- en veiligheidsdiensten wijdverspreid zijn.
41. Het CGVS had in zijn beoordeling bovendien moeten erkennen dat getuigenissen van slachtoffers van geweld en vervolging zelden perfect chronologisch of detailgetrouw zijn.
42. Volgens vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen én de UNHCR-richtlijnen dient de geloofwaardigheid te worden beoordeeld in het licht van: t
- de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker,
 - de objectieve situatie in het herkomstland,
 - en de coherentie van het kernrelaas, eerder dan op basis van kleine inconsistenties of geheugenhiaten.
43. Het CGVS heeft door zich te fixeren op detailverschillen een disproportioneel strenge geloofwaardigheidstoets toegepast, die niet in overeenstemming is met het voordeel van de twijfel dat aan asielzoekers toekomt.
44. Het CGVS heeft nagelaten een individuele en volledige beoordeling te maken van de persoonlijke omstandigheden van verzoekster, waaronder haar geslacht en de daaraan verbonden kwetsbaarheid in Angola, de traumatische ervaring van verkrachting, het gebrek aan bescherming door de Angolese politie en het risico op maatschappelijke uitsluiting en stigmatisering bij terugkeer.
45. Deze nalatigheid maakt dat de beslissing niet voldoet aan de vereisten van een individuele en objectieve beoordeling.
46. Hierdoor heeft het CGVS een onjuiste feitelijke appreciatie gemaakt en zijn motiveringsplicht geschonden.
47. Bovendien is er sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de onderhoudsplicht en heeft het CGVS haar verklaringen beoordeeld volgens een onredelijk hoge bewijsstandaard.
48. Verzoekster benadrukt dat de door het CGVS aangehaalde elementen geen afbreuk doen aan de kern van haar relaas, dat plausibel, coherent en in overeenstemming is met de beschikbare landeninformatie.
49. De vermeende inconsistenties zijn eerder het gevolg zijn van traumatische ervaringen, niet van leugens of tegenstrijdigheden.
50. Uit alle voorgaande elementen blijkt dus dat het CGVS haar onderzoek niet naar behoren heeft uitgevoerd, noch haar beslissing draagkrachtig in feite en in rechte heeft gemotiveerd. Dit vormt dusdanig een inbreuk op de beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de zorgvuldigheidsplicht en de plicht om rekening te houden met alle elementen, evenals aan artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991.
51. Het CGVS is dusdanig tekortgeschoten in de beginselen van behoorlijk bestuur, in haar onderzoeksplicht, haar zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht door het te hebben nagelaten rekening te houden met de actuele veiligheidssituatie in het land van herkomst in samenhang met het profiel van de verzoekende partij tegen artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet in.
52. De verzoekende partij komt in aanmerking voor de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet), minstens voor de subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).

53. *Ondergeschikt hoort de bestreden beslissing te worden vernietigd en het dossier te worden teruggestuurd naar het CGVS voor verder onderzoek.*”

2.2. Ter zitting legt verzoeksters raadvrouw een aanvullende nota neer. Deze nota bevat als toegevoegd stuk een “*Mededeling*” van 1 oktober 2024 van “*de rechercheur*” van een Angolese dienst bevoegd voor strafrechtelijke onderzoeken; het betreft de vertaling van het Portugees naar het Nederlands van een Angolees document.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en rechtsbeginselen impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de EU wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoekster voert aan dat verweerder heeft “*nagelaten om rekening te houden met de traumatische impact van seksueel geweld*”. Verzoekster verwijst tevens naar “*de traumatische ervaring van verkrachting*”.

Behoudens de loutere melding in het feitenrelaas in de bestreden beslissing dat verzoekster op 15 juni 2024 samen haar familie thuis overvallen en bestolen werd, waarbij verzoekster slachtoffer werd van seksueel geweld, wordt dit element noch in verzoeksters feitenrelaas in het verzoekschrift uitgewerkt, noch door middel van enig bijgebracht stuk concreet aangetoond. Te dezen blijkt aldus niet concreet dat verzoekster slachtoffer is geweest van seksueel geweld of een verkrachting, minstens wordt geen enkel concreet of nuttig gegeven dienaangaande bijgebracht.

5. Verzoekster voert een vrees aan ten aanzien van bewakingsagenten. De winkel van verzoekster en haar echtgenoot die ze hebben op de markt werd ’s nachts bestolen. Omdat er bewakingsagenten aanwezig zijn op de markt, werden deze door verzoeksters echtgenoot verantwoordelijk gehouden voor de diefstal en werd

aangifte gedaan bij de politie. Daaropvolgend waren er een aantal gebeurtenissen, waaronder de verdwijning van haar man.

Na kennisname van de stukken in het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat verweerder terecht de volgende elementen in verzoeksters relaas ongeloofwaardig beoordeelde en dienaangaande pertinent en omstandig motiveerde:

- verzoeksters handelen toont geen gegronde vrees voor vervolging aan (geen poging ondernomen, behoudens een poging tot telefoongesprek, om informatie in te winnen of haar man te contacteren, geen verdere aangifte van de bedreigingen na zeven oktober en geen opvolging van het politieonderzoek);
- inconsistente verklaringen over de bedreigingen door de beveiligingsagenten;
- inconsistente en incoherente verklaringen inzake haar verblijfplaatsen voor het vertrek uit Angola waaruit blijkt dat deze niet verzoenbaar zijn met de periode van de vermeende bedreigingen;
- volslagen onwetendheid inzake de bewakingsagenten, de vermeende vervolgers;
- inconsistente en vage verklaringen over haar reisweg zijn inconsistent en vaag, onder meer inzake de organisatie van haar vermeende vlucht de valse reisdocumenten.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen inzake haar inconsistente verklaringen (de naam van de chauffeur, reisweg, bedreigingen), het poneren van een vrees voor vervolging door een verwijzing naar de algemene context in Angola en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder door niet gestaafde beweringen inzake een traumatische ervaring.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Het stuk dat ter zitting wordt neergelegd, met name de "*Mededeling*" van 1 oktober 2024 van "*de rechercheur*" van een Angolese dienst bevoegd voor strafrechtelijke onderzoeken, kan verzoeksters teloorgegane geloofwaardigheid op generlei wijze herstellen. Het betreft een kopie van een stuk dat blijkens de vertaling op 1 oktober 2024 werd opgesteld. Verzoekster maakt op geen enkele wijze duidelijk hoe ze dit stuk bekam en waarom ze dit slechts maar op de dag van de zitting kon bijbrengen. Daarenboven betreft het manifest een kopie, zodat er wegens de manipulaties die mogelijk zijn, op geen enkele wijze aanzien kan worden als een authentiek stuk.

Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde inzake haar ongeloofwaardig relaas niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevententwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS